

[Ole Henriksen]

Men det, der ligger tilbage, er, at der her er et overenskomstforhold, og der er aftalt regler om, hvordan man skal behandle den slags situationer. De regler har fungeret, begge parter har været enige om, at der skulle nedsættes en voldgift, og vi venter på en kendelse. Derfor er der ingen grund til, at vi her i folketinget beskæftiger os med at lave nye regler omkring dette forhold, som er et overenskomstforhold. Skal der ændres i reglerne, må det være parterne selv, der sætter sig sammen ved bordet og finder ud af, hvordan den slags problemer skal tackles i fremtiden.

At det blev tjenestemænd i stedet for, tror jeg heller ikke ville løse de almindelige interessekonflikter, der opstår i en overenskomstperiode. Også tjenestemænd har vi eksempler på har været i konfliktsituationer. Men også her er der regler, der som regel bliver fulgt, for at løse sådanne konflikter.

Det fremgik af hr. Voigts bemærkninger, at der her er tale om en monopolvirksomhed, som har særlige forpligtelser. Her synes jeg nok, det er værd at nævne, at hvis vi får alle disse private reklamesendere, som det konservative folkeparti gør sig til talsmand for, så er det rigtigt, som hr. Melchior siger, at det vil være journalister, som også er ansat overenskomstmæssigt – og selvfølgelig også vil komme ud i konfliktsituationer af denne art – der vil kunne blokere eller få lukket for nyhedsformidlingen inden for private sendere. Der ligger altså ingen løsning dér. Jeg tror ikke, der ligger nogen løsning i forslaget her, og derfor kan vi selvfølgelig ikke medvirke til fremme af forslaget.

Fuglsang (DKP):

Det kommer nok ikke bag på nogen, at heller ikke kommunisterne kan medvirke til gennemførelsen af dette forslag, ej heller dets intentioner direkte eller formentlig også ud til andre områder. Den stilling er vel lige så naturlig for os med den tilknytning, vi føler til arbejdere og lønmodtagere, som forslaget genspejler den placering yderst til højre i dansk politik, som forslagsstillerne kappes med fremskridtspartiet om at repræsentere.

Vi kan for det første ikke se, hvorfor journalisterne ved Danmarks Radio skulle have en anden og dårligere stilling end andre journalister. Vi kan heller ikke se, hvorfor

deres status, sådan som man faktisk foreslår det, skal ændres af folketinget igennem lovgivning.

Vi er heller ikke glade for den måde, hvorpå man vil forsøge at løse problemerne gennem ansættelse af tjenestemænd, oven i købet med særlig understregning af, at de skal opfylde deres tjenestepligt og på en sådan måde, at de derved faktisk placeres som andenrangsborgere. Det, man vil, er faktisk i enhver situation på forhånd at tage stilling imod journalisterne. Om de måtte have ret eller ikke ret, tæller ikke, de har bare at opfylde deres tjenestepligt.

Hvad henvisningen til radioens meningsmonopol angår, kan jeg kun betrage den som temmelig hyklerisk, eftersom der netop i vort land er andre og ikke mindre indflydelsesrige meningsmonopoler. Det er trods alt sådan, at vel 90 pct. af den pressemæssige nyhedsformidling foregår gennem dagblade behersket af samme borgerlige kræfter, som forslagsstillerne repræsenterer. Det er ganske få, som over for befolkningen udvælger, udformer og serverer de nyheder, der må sendes ud, uanset om de nu måtte have baggrund i virkeligheden eller måske er udsendt af CIA, eller hvad ved jeg. At så radioen ofte er alt for villig til at gå i samme fodspor, er noget, som ikke mindst vi beklager, men det ordnes nu ikke gennem forslag af den art, vi behandler her.

Niels Helveg Petersen (RV):

Konfliktsikring, sikring af nyhedsformidling under konfliktsituationer i Danmarks Radio, anser vi for at være et væsentligt problem. Det er nødvendigt, at der findes klare retningslinjer. Det vil være til gavn både for medarbejderne, for offentligheden og for radioens ledelse, at sådanne findes, og vi deltager gerne i en drøftelse i udvalget af, hvorledes noget sådant kan ske. Jeg modstår fristelsen til at gå i enkeltheder med, hvorledes noget sådant kan ske, af to grunde. For det første fordi det grundlag, vi har at diskutere på, forenkler problemet i alt for høj grad, og for det andet fordi der i øjeblikket sidder en voldgiftsret og behandler problemet. Derfor finder jeg, at det rigtige vil være, at der i udvalget bliver lejlighed til en drøftelse af hele det problem, som er rejst af den seneste konflikt i Danmarks Radio.